

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sha'arei Tefillah Publication
29 Parker Blvd. Monsey, NY 10952

ראש השנה - יום הדין

Rosh Hashanah - Yom Hadin

א' - י' תשרי תשס"א - September 30, - October 1, 2000

לכל זמן ועת

הדלקת נרות/ליל ב' - 7:29
הדלקת נרות/ליל א' - 6:23
שקיעה/יום ב' - 6:38
שקיעה/יום א' - 9:13
צה"כ/מוצאי יו"ט - 7:28
שקיעה/יום א' - 9:49
לשיטת רבינו תם - 7:50
שקיעה/שבת/יום א' - 6:39

מדעת עליון

תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו כי חק לישראל הוא וכו' (תפלת ר"ה)
בגמ' ר"ה (כו:) קיי"ל שמצוה בשופר שיהא כפוף ולא פשוט. והטעם מבואר
דמה שהשופר כפוף ישפיע על האדם, ששומע קול השופר, שיכוף לבו לפני ה'.
ולכאורה יש להבין, האם האמנם נרגיש בזה בקיום מצות שופר כהלכתה?
אלא הביא מרן הגמ"ר מרדכי גיפטר שליט"א ראייה מהגמ' (ר"ה טז.)
"אמר הקב"ה תקעו לפני בשופר של איל כדי שאזכור לכם עקידת יצחק בן
אברהם ומעלה אני עליכם כאילו עקדתם בעצמכם לפני עי"כ". הרי שנדרש ממנו
שבשמענו קול השופר, נראה לפנינו את העקידה, ויהיו הדברים כה ברורים
בזכרונינו עד כדי שיהא חשוב לפנינו ית' כאילו עקדנו את עצמינו, ועיי' שגופו של
שופר של איל יש בו כדי לעורר לבו של אדם לראות את העקידה. הנדע להעריך
דקות נימי הלב והנפש שעליה מיוסדת זו ההלכה בפשוטה, ועד כמה רחקנו מזה
הדקות מעובי וגסות החומר השולט בנו לנעול שערי הלב בפני רגשות טוהר
ונועם עליון. והאיך נפתח בקרבנו רגשות אלו, אם לא בלמוד המיוחד לכך, למוד
המביא לידי רגשות הנפש וסערת הרוח.
יעזרנו ה' לזכות להתעוררות מתרדמת החומר, להכשיר עצמינו להתבוננות
שתכניסנו לימי הדין והרחמים, מתוך חרדת קודש של אימת הדין.

ובכן תן פחדך ה' אלקינו על כל מעשיך וכו' ובכן תן כבוד ה' לעמך (תפלת ר"ה)
לכאורה יש להקשות, מה השייכות של פחד על כל המעשים והברואים,

עקידת יצחק לזרעו ברחמים תזכור וגו' (תפילת מוסף)

In the Parsha of יצחק, we learn that Hashem did not wish Yitzchok to be actually sacrificed as a *korbon*, he only required that he be offered as a קרבן עולה. Why then does *Klal Yisroel* focus on the *Akeida* in our prayers on *Rosh Hashana*? Why don't we plead with Hashem to remember the myriad sacrifices that the Jewish people have actually sacrificed throughout the generations?

R' Shmuel Brudny ZT"L explains that Avrohom Avinu made it possible to reach the level of *sacrificing one's own life* when he was thrown into the burning furnace at אור כשדים. Avrohom rose above human nature and penetrated the great barriers of *love of life*, in the service of Hashem. However, an even greater test awaited Avrohom Avinu during עקידת יצחק because it is more difficult for a parent to sacrifice a child than to give up his own life. Avrohom demonstrated his tremendous love for Hashem by conquering his emotions to the point of readiness to sacrifice his own son. He accepted Hashem's will totally.

These two tests implanted in his descendants, *Bnei Yisroel*, this quality of sacrifice for the sake of ה' קידוש ה' - *sanctifying Hashem*. All the various *akeidos* that the Jewish people were subject to were extensions of the initial extraordinary *akeida* on המוריה. On *Rosh Hashana*, we strive to identify itself ourselves with our great forefathers and emulate their ways.

הוא היה אומר

R' Moshe Chaim Luzzato ZT"L would say:

"It is a miraculous phenomenon. It enables a person to undo the spiritual effects of what is already done. Repentance can erase a misdeed or even turn it into a good deed. That is the miracle of all miracles!"

R' Naftali of Ropschitz ZT"L would say:

"I do *Tashlich* right after my great *Rebbeim*, so as to retrieve for myself the 'defects' that those masters have just thrown away!"

R' Yisroel Ba'al Shem Tov ZT"L would say:

"The verdict that Hashem rules for me is irrelevant. I rejoice, however, because I know there is both a judge and judgement in this world!"

לשנה טובה תכתבו ותחתמו לאלתר לחיים טובים ולשלום

To sponsor or dedicate an issue call 914-362-4380 or E-Mail: TorahTavlin@aol.com

"Well, I was thinking possibly," replied the boy, "that concerning עדות, the Torah states (שופטים יט-יז) - "The two people shall stand". From this we see that witnesses must be considered "people". However, a person who can offer evidence that will convict his relative, his very own flesh and blood, does not fall under the category of a "person", and will therefore be considered invalid as a witness."

When the Chozeh heard this, he sighed with relief and said, "With your words, my son, all the accusations that had threatened us in the Heavenly court, have now been nullified. For we are the sons of the Almighty, and He is our Father. We are indeed close relatives, as close as a father is to his son. How then otherwise, will He be able to tolerate any incriminating evidence against His own sons and relatives?"

With that, the Rebbe joined his waiting congregation for the blowing of the *shofar*.

TORAH GEMS

אבינו מלכנו חדש עלינו שנה טובה וגו' (תפלת ר"ה)

There are many gates to Heaven, though all remain closed. All, that is, except one. The gate of tears. When one prays to *Hashem* with eyes of tears, those prayers sail straight through this incredible gate. *Chazal* say that the gate of tears is never closed. If so, why does it even need a gate?

R' Menachem Mendel of Kotzk ZT"L gives a beautiful answer. Take a walk around an orphanage at night. All is perfectly still, you won't even hear a sound. In spite of the many young children there, no one cries. We only cry when we know someone will answer us. In an orphanage, no one is there to answer the tears.

During these holy Days of Awe, we should open up and cry. We should do so because we know there is Someone there to answer us. That we have a Father who will deal with us with charity, kindness and love and a king who will grant us a year of hope, prosperity, a good life with health and happiness, if we throw ourselves on His mercy.

There is another kind of tears, however. A crying of hopelessness. A crying which doesn't implore G-d's help. It is a crying which says that we don't believe *Hashem* can really help us, or worse, that there is no one there to hear our tears. One should never allow himself to fall to such a state, for if so, he will find that this sad gateway of tears does have a door and it does remain closed. For the tears of hopelessness.

לכבוד דעם ישראל? הלא מיירי בפחד אלקים, ומה ענין זה לכבוד ישראל? וביאר מרן הגמ"ר משולם דוד הלוי סאלאווייציק שליט"א שכל ענין פרסום שמו הגדול של השי"ת בעולם צריך להיות דוקא דרך ישועתו של כלל ישראל, ולעולם לא יפרסם שם כבודו בעולם ע"י מעשה היוצא חוץ מדרך הטבע, ורק באמצעות ישועתו של ישראל יתפרסם שם כבודו בכל העולם. וא"כ נתינת פחד של ה' על כל מעשיו, שהוא גילוי כבודו ית', שייך לנתינת כבוד לעם ישראל, שזוה דוקא דרך ישועתו וכבודו של ישראל. ומבואר גם מה שנא' "ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלקי ישראל מלך" - שהוזכר ביחוד אלקי ישראל, והיינו דלא סגי דמה שיכירו וידעו כל העולם שה' הוא המלך, אלא בעינן שידעו שה' "אלקי ישראל" מלך, שזו שלמותו של גילוי מלכותו. וגם מובן לפי"ז מה שנוהגים לומר לפני תקיעת שופר, "למנצח לבני קרח מזמור ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו", דענין הנצחון של ישראל על האומות וגדולתו, שייך לתקיעת שופר שהוא המלכת הקב"ה, כי מלכותו וגדלותו ית' צריכה לבוא רק ע"י ישועתו וגדולתו של ישראל.

מעשה אבות....סימן לבנים

אם כבנים רחמינו כרחם אב על בנים וכו' (תפלת מוסף)

One *Rosh Hashanah*, when his congregation was waiting for him to join them for the blowing of the *shofar*, the **Chozeh of Lublin, R' Yaakov Yitzchok ZT"L**, remained in his study for a very long time. The Chozeh had seen that a dire verdict was threatening *Klal Yisroel* in the Heavenly court and he was trying to intercede. Suddenly, he emerged and walked right over to a young boy, an orphan, who was standing reverently waiting for the *Rebbe*.

The Chozeh turned to the child and asked him what he was learning in *cheder*. The boy answered that he was studying the *gemara* in *makkos* that discusses עדות - *testimony*. "And what questions seem to bother you about this *gemara*?" asked the Rebbe.

With some hesitation, the boy finally answered. "I don't understand why the testimony of a relative is considered inadmissible in *beis din*, whether it comes in defense or in prosecution. In the case of defense, it is understandable that the court would not allow it, for fear that a witness may lie in order to clear his relative and get him off when he is really guilty. Such testimony is therefore outlawed to start with. But why should the testimony of a relative be inadmissible in the case of prosecution if it is going to prove that he is guilty?"

The Chozeh nodded and asked, "Have you come up with an answer?"